

En considerar que les quantitats retornades als metges pugen a 22,300 lliures i atenent el total de la suma destinada a obres benèfiques—diu la memòria—pot afirmar-se que la *Medical Insurance Agency* reeix satisfactòriament en dues de les funcions per què fou creada.”

L'Agència s'ha preocupat d'extendre la seva acció assistint als metges en tots els aspectes de la seva vida i augmentant la esfera del segur a totes les llurs necessitats. Durant l'any que corre, ha estudiat curiosament els termes d'un contracte amb una companyia de segurs, destinat a obtenir préstecs per als metges per tal de facilitar l'exercici de la professió i la tasca associada.

Al final, la memòria publica el balanç, en el qual es fan patents els progressos de la institució, doblant-se els ingressos de l'any 1925 en relació a l'any 1921 solament en primes. Les diferents partides del balanç es refereixen a segurs de vida i dotals, automòbils, menatge (foc i robatori), malalties, accidents i personal.

L'EXERCICI ILLEGAL DE LA MEDICINA

Durant les recents *Journées Médicales de Paris*, el doctor Balthazard donà una interessant conferència sobre aquest tema.

Els punts principals de la mateixa estan condensats en els següents capítols:

Mai l'exercici illegal de la medicina ha florit tant com en el període tempestuós pel què passem. Magnetitzadors, massatgistes, empírics de tota mena, curen sens escrúpols als malalts conseguint retribucions més altes que les que tenen els metges. No gens menys, la Jurisprudència del Tribunal Suprem de França, quelcom dubitativa al començament, sobre la interpretació que havia de donar-se a la llei del 30 de novembre de 1892, ha establert fermament ara el criteri de perseguir l'exercici illegal i condemnar-lo, quan hi hagi proves.

”Correspon, doncs, als Sindicats Mèdics, l'organitzar una secció de repressió de l'intrusisme, amb un pressupost suficient, per tal de seguir les

petjades dels empírics, obtenir les proves del delictes i perseguir-los davant els Tribunals.

”Segons l'esmentada llei, exerceix illegalment la medicina “qualsevulla persona que, sense tenir el títol de metge, prengui part, *habitualmente* o *amb perseverància*, en el tractament de malalties o afeccions quirúrgiques.

”Deixen de banda les excepcions en casos d'urgència, o admeses pels interns d'hospitals dins dels mateixos; pels estudiants de medicina proveïts d'una autorització de la Prefectura, en casos excepcionals, i per les infermeres que són ajudants de metges.

”L'exercici illegal de la medicina no consisteix en el diagnòstic, sinó en el tractament. Cal, doncs, que el subjecte tractat estigui malalt, i no es considerarà com un exercici illegal el massatge fet en establiments de banys de vapor amb caràcter higiènic.

”Segons la definició d'un President de Sala, la paraula malaltia ha de pendre's en el seu sentit més ample. No és necessària la existència de lesions orgàniques o trastorns funcionals; n'hi ha prou amb que el subjecte tractat presenti un estat de depressió o de feblesa, pels quals hagués demanat assistència.

”En quant al tractament, el mateix jurisconsult, Mr. Poittevin, entén que l'exercici illegal ha de comprendre tots els actes que no siguin purament humanitaris. El Tribunal de Casació ha establert que sigui la terapèutica, encertada o no, és el de menys, car el que es discuteix no és la eficàcia, sinó l'aplicació habitual de la mateixa i en una direcció sostinguda, per tal que pugui comprovar-se l'exercici illegal. Per demostrar la primera condició, cal que almenys s'hagin tractat tres malalts; per a la demostració de la segona, cal tenir proves que el curander ha assistit tres vegades al mateix malalt. Aquests són els dos factors que determinen l'exercici illegal i que els Tribunals poden apreciar amb llibertat completa.

”Del que hem exposat es desprèn que no cal saber si els malalts han estat examinats o no; si bé se'ls ha promès la curació o no se'ls ha donat